

زوال مرکبات؛ علت، علائم، روش‌های مدیریت و برنامه علمی احیای درختان مرکبات

چکیده

زوال مرکبات (Citrus Decline) یکی از مهم‌ترین عوامل کاهش عملکرد و خشکیدگی تدریجی باغ‌های مرکبات در جهان و ایران است. برخلاف تصور رایج، زوال یک بیماری مستقل نیست، بلکه نتیجه برهم‌کنش عوامل مختلفی مانند ویروس‌های تریتیزا، نماتدهای انگل ریشه، بیماری‌های خاکزی، شوری خاک و آب، خشکسالی، گرم‌زدگی، سرمازدگی و تغییرات اقلیمی است. این عوامل با آسیب به سیستم ریشه، اختلال در جذب آب و عناصر غذایی و کاهش توان فتوسنتزی، موجب ضعف تدریجی درخت، کاهش عملکرد و افت کیفیت میوه می‌شوند. شناخت دقیق عوامل ایجادکننده زوال و اجرای مدیریت تلفیقی، نقش مهمی در حفظ سلامت باغ‌ها و افزایش طول عمر اقتصادی درختان دارد. در این مقاله مهم‌ترین عوامل مؤثر در زوال مرکبات، علائم، راهکارهای پیشگیری و برنامه پیشنهادی احیای درختان آسیب‌دیده بررسی شده است.

زوال مرکبات چیست؟

زوال مرکبات به مجموعه‌ای از اختلالات فیزیولوژیک، بیماری‌های عفونی و تنش‌های محیطی گفته می‌شود که به تدریج باعث کاهش رشد، ضعف عمومی، افت عملکرد و در نهایت خشک شدن درخت می‌شوند. این پدیده معمولاً در اثر یک عامل واحد ایجاد نمی‌شود، بلکه نتیجه هم‌زمان چندین عامل زیستی و غیرزیستی است. به همین دلیل ممکن است دو باغ با علائم ظاهری مشابه، دلایل کاملاً متفاوتی برای زوال داشته باشند.

در بسیاری از باغ‌های مرکبات، ابتدا سیستم ریشه آسیب می‌بیند و به دنبال آن جذب آب و عناصر غذایی کاهش می‌یابد. در ادامه، رشد رویشی، فتوسنتز، تشکیل میوه و مقاومت گیاه در برابر تنش‌های محیطی نیز کاهش پیدا می‌کند. بنابراین، مدیریت موفق زوال نیازمند شناسایی علت اصلی و اجرای هم‌زمان مجموعه‌ای از اقدامات اصلاحی است.

مهم‌ترین علائم زوال مرکبات

علائم زوال معمولاً به آرامی ظاهر می‌شوند و در صورت بی‌توجهی به مرور شدت می‌یابند. مهم‌ترین نشانه‌ها عبارت‌اند از:

- زردی و کم‌رنگ شدن برگ‌ها
- کوچک شدن برگ و میوه
- کاهش رشد شاخه‌های جدید
- خشک شدن سرشاخه‌ها
- ریزش گل و میوه
- کاهش عملکرد و کیفیت محصول

- ضعف و کاهش رشد ریشه
- کاهش تراکم تاج درخت
- خشک شدن تدریجی یا مرگ کامل درخت

تشخیص زودهنگام این علائم، شانس موفقیت در احیای درختان را به طور قابل توجهی افزایش می دهد.

مهم ترین عوامل ایجاد زوال مرکبات

ویروس تریستیزا (CTV)

ویروس تریستیزای مرکبات یکی از مهم ترین بیماری های ویروسی مرکبات در جهان است که در بافت آبکش گیاه مستقر شده و انتقال مواد غذایی از برگ به ریشه را مختل می کند. این ویروس عمدتاً توسط شته ها، به ویژه شته قهوه ای مرکبات، و همچنین از طریق پیوندک ها و نهال های آلوده منتقل می شود.

علائم بیماری شامل کاهش رشد، زردی برگ ها، کوچک شدن میوه، خشکیدگی تاج و کاهش عملکرد است. در درختانی که روی پایه های حساس مانند نارنج پیوند شده اند، آلودگی شدید می تواند طی مدت کوتاهی موجب مرگ کامل درخت شود. استفاده از نهال های گواهی شده، کنترل ناقلان و انتخاب پایه های مقاوم، مهم ترین راهکارهای پیشگیری از این بیماری هستند.

نماتد مرکبات

نماتد مرکبات (*Tylenchulus semipenetrans*) یکی از مهم ترین عوامل تضعیف سیستم ریشه است. این آفت با تغذیه از ریشه، جذب آب و عناصر غذایی را کاهش داده و درخت را نسبت به بیماری های خاکزی مانند فیتوفتورا حساس تر می کند. درختان آلوده معمولاً رشد ضعیف، زردی برگ، کاهش عملکرد و ریشه های کم حجم دارند. مدیریت نماتد، بهبود سلامت خاک و تقویت سیستم ریشه از مهم ترین اقدامات برای جلوگیری از پیشرفت زوال هستند.

شوری، خشکسالی و تنش های دمایی

شوری خاک و آب، خشکسالی، گرمزدگی و سرمازدگی از مهم ترین تنش های غیرزیستی مؤثر در زوال مرکبات هستند. شوری با ایجاد تنش اسمزی و تجمع یون های سدیم و کلر، جذب آب را مختل می کند. خشکسالی موجب بسته شدن روزنه ها، کاهش فتوسنتز و افت رشد ریشه می شود. گرمای شدید باعث تخریب کلروفیل، آفتاب سوختگی میوه و افزایش تنفس گیاه شده و سرمازدگی نیز با آسیب به سلول های گیاهی، موجب خشک شدن شاخه ها و کاهش عملکرد می شود.

تغییرات اقلیمی در سال های اخیر سبب افزایش فراوانی این تنش ها شده و به همین دلیل، امروزه زوال مرکبات بیش از گذشته به عنوان یک پدیده چندعاملی شناخته می شود.

بیماری گریبنینگ (هوانگ لونگ بینگ)

بیماری گرینینگ یا هوانگلونگ‌بینگ (Huanglongbing) یا (HLB) یکی از مخرب‌ترین بیماری‌های مرکبات در جهان است که توسط باکتری‌های جنس *Candidatus Liberibacter* ایجاد می‌شود و از طریق پسیل آسیایی مرکبات منتقل می‌گردد. این بیماری با ایجاد اختلال در آوندهای آبکش، انتقال مواد غذایی را مختل کرده و به تدریج موجب زردی نامتقارن برگ‌ها، کوچک و بدشکل شدن میوه‌ها، کاهش شدید عملکرد، افت کیفیت و خشکیدگی تدریجی درخت می‌شود. در حال حاضر درمان قطعی برای HLB وجود ندارد و مدیریت آن بر پایه استفاده از نهال سالم، کنترل ناقل بیماری، حذف درختان آلوده و تقویت وضعیت تغذیه‌ای و فیزیولوژیک درختان استوار است.

پوسیدگی ریشه و طوقه ناشی از فیتوفتورا

قارچ‌نماهای جنس *Phytophthora* از مهم‌ترین عوامل بیماری‌های ریشه و طوقه در باغ‌های مرکبات هستند. این عوامل بیماری‌زا در خاک‌های سنگین، زهکش نامناسب و شرایط رطوبت بالا به سرعت گسترش می‌یابند و با تخریب ریشه‌های جذب‌کننده، توانایی درخت در جذب آب و عناصر غذایی را به شدت کاهش می‌دهند. از مهم‌ترین علائم این بیماری می‌توان به پوسیدگی ریشه، ترشح صمغ از طوقه، زردی برگ‌ها، کاهش رشد، ریزش میوه و خشک شدن تدریجی شاخه‌ها اشاره کرد. مدیریت فیتوفتورا شامل بهبود زهکشی خاک، جلوگیری از آبیاری بیش از حد، استفاده از پایه‌های متحمل و حفظ سلامت سیستم ریشه است.

راهکارهای علمی مدیریت زوال مرکبات

با توجه به اینکه زوال مرکبات یک بیماری مستقل نیست و معمولاً در نتیجه برهم‌کنش عوامل بیماری‌زا، تنش‌های محیطی و ضعف تغذیه‌ای ایجاد می‌شود، مدیریت آن نیز باید به‌صورت تلفیقی (**Integrated Management**) انجام شود. تحقیقات دانشگاه‌های معتبر و مراکز تحقیقاتی جهان نشان می‌دهد که هیچ راهکار واحدی قادر به توقف روند زوال نیست و موفقیت زمانی حاصل می‌شود که سلامت خاک، ریشه و اندام هوایی درخت به‌طور هم‌زمان مورد توجه قرار گیرد.

مهم‌ترین اصول مدیریت زوال مرکبات عبارت‌اند از:

- استفاده از نهال‌های سالم و گواهی شده
- انتخاب پایه‌های مقاوم یا متحمل به تریستیزا، فیتوفتورا، نماتد و شوری
- کنترل ناقلان بیماری‌های ویروسی و باکتریایی مانند شته‌ها و پسیل آسیایی مرکبات
- مدیریت نماتدها و بیماری‌های خاکزی
- اصلاح ساختمان خاک و افزایش ماده آلی
- بهبود زهکشی و جلوگیری از غرقابی شدن خاک

- مدیریت صحیح آبیاری و کاهش تنش خشکی
- تغذیه متعادل بر اساس آزمون خاک و برگ
- استفاده از ترکیبات محرک رشد و میکروارگانسیم‌های مفید برای افزایش فعالیت ریشه
- کاهش تنش‌های ناشی از شوری، گرما و سرما

اجرای این اقدامات موجب افزایش توان بازسازی سیستم ریشه، بهبود جذب آب و عناصر غذایی، افزایش مقاومت درخت در برابر تنش‌های محیطی و در نهایت کاهش سرعت پیشرفت زوال خواهد شد.

برنامه پیشنهادی شرکت دانش‌بنیان زیست شیمی آزما رشد برای احیای باغ‌های درگیر زوال مرکبات

از آنجا که در بیشتر باغ‌های درگیر زوال، نخستین بخش آسیب‌دیده سیستم ریشه است، برنامه پیشنهادی شرکت دانش‌بنیان زیست شیمی آزما رشد با هدف بازسازی ریشه، بهبود شرایط ریزوسفر، افزایش فعالیت زیستی خاک و ارتقای توان فیزیولوژیک درخت طراحی شده است. این برنامه جایگزین مدیریت باغ نیست، بلکه در کنار تغذیه صحیح، آبیاری اصولی و کنترل عوامل بیماری‌زا می‌تواند روند احیای درختان آسیب‌دیده را تسریع کند.

مرحله اول؛ تقویت سیستم ریشه

در مرحله نخست، محصولات زیر همراه آب آبیاری مصرف می‌شوند تا مستقیماً در محدوده توسعه ریشه قرار گرفته و بیشترین کارایی را داشته باشند.

- اکسالتر ۲: ۵ لیتر در هکتار
- فرمنتاز ۲: ۵ لیتر در هکتار
- روتکس ۲: ۵ لیتر در هکتار
- کیتومیت ۲: ۵ لیتر در هکتار
- نماتوسنس ۲: ۵ لیتر در هکتار

این برنامه با هدف تحریک تشکیل ریشه‌های جدید، افزایش فعالیت ریشه، بهبود جذب آب و عناصر غذایی، تقویت فعالیت میکروارگانسیم‌های مفید خاک و افزایش تحمل درخت نسبت به تنش‌هایی مانند شوری، خشکی و بیماری‌های ریشه اجرا می‌شود. همچنین در باغ‌هایی که با نماتدها یا پوسیدگی ریشه ناشی از فیتوفتورا مواجه هستند، تقویت سیستم ریشه نقش مهمی در افزایش توان بازیابی درخت خواهد داشت.

مرحله دوم؛ تقویت اندام هوایی

پس از بهبود وضعیت ریشه، محلول پاشی برگ‌ها با ترکیبات زیر انجام می‌شود:

- **آویرا کیتوسنس**: ۱ لیتر در هزار لیتر آب
- **آویرا طلائی**: ۱ لیتر در هزار لیتر آب

محلول پاشی باید به صورت یکنواخت روی تمام تاج درخت انجام شود. این مرحله با هدف افزایش فعالیت فتوسنتزی، بهبود تولید کلروفیل، کاهش آثار تنش‌های محیطی، تقویت سیستم دفاعی گیاه و کمک به بازسازی بافت‌های آسیب‌دیده طراحی شده است.

مرحله سوم؛ تکرار محلول پاشی

به منظور تثبیت اثرات برنامه، محلول پاشی با همان ترکیب ۲۰ تا ۳۰ روز پس از مرحله اول تکرار می‌شود. استمرار این برنامه موجب حفظ فعالیت متابولیکی گیاه، افزایش رشد رویشی و بهبود توان تولید محصول خواهد شد.

اجرای این برنامه در کنار اصلاح خاک، مدیریت آبیاری، کنترل نماتدها، بیماری‌های ریشه، ویروس تریستیزا و گرینینگ، می‌تواند نقش مؤثری در افزایش سلامت ریشه، بهبود عملکرد و افزایش طول عمر اقتصادی باغ‌های مرکبات داشته باشد.

نتیجه‌گیری

زوال مرکبات یکی از مهم‌ترین چالش‌های باغداران است که در اثر عوامل مختلفی مانند ویروس تریستیزا، بیماری گرینینگ (HLB)، پوسیدگی ریشه ناشی از فیتوفتورا، نماتدهای انگل ریشه، شوری، خشکسالی، گرمادگی، سرمازدگی و تغییرات اقلیمی ایجاد می‌شود. این عوامل با آسیب به سیستم ریشه و اختلال در انتقال آب و مواد غذایی، موجب کاهش رشد، افت عملکرد و خشک شدن تدریجی درختان می‌شوند.

با توجه به چندعاملی بودن زوال، مدیریت آن نیز باید به صورت تلفیقی انجام شود. استفاده از نهال سالم، انتخاب پایه‌های مناسب، اصلاح خاک، تغذیه متعادل، مدیریت آبیاری و کنترل عوامل بیماری‌زا، در کنار برنامه‌های تقویت ریشه و کاهش تنش، مؤثرترین راهکار برای حفظ سلامت و افزایش بهره‌وری باغ‌های مرکبات است. برنامه پیشنهادی شرکت دانش‌بنیان زیست شیمی آزما رشد نیز با همین رویکرد طراحی شده و می‌تواند به عنوان بخشی از یک راهبرد جامع، در افزایش توان بازیابی درختان و پایداری تولید مرکبات مورد استفاده قرار گیرد.

1. Timmer, L. W., Garnsey, S. M., & Graham, J. H. (Eds.). (2000). *Compendium of Citrus Diseases* (2nd ed.). APS Press.
2. Graham, J. H., Feichtenberger, E., & Timmer, L. W. (2014). *Phytophthora diseases of citrus*. In *Compendium of Citrus Diseases and Pests*. APS Press.
3. Dawson, W. O., Bar-Joseph, M., Garnsey, S. M., & Moreno, P. (2015). Citrus tristeza virus: Making an ally from an enemy. *Annual Review of Phytopathology*, 53, 137–155.
4. Moreno, P., Ambrós, S., Albiach-Martí, M. R., Guerri, J., & Peña, L. (2008). Citrus tristeza virus: A pathogen that changed the course of the citrus industry. *Molecular Plant Pathology*, 9(2), 251–268.
5. Wang, N. (2019). The citrus Huanglongbing crisis and potential solutions. *Annual Review of Phytopathology*, 57, 285–306.
6. Bové, J. M. (2006). Huanglongbing: A destructive, newly emerging, century-old disease of citrus. *Journal of Plant Pathology*, 88(1), 7–37.
7. Gottwald, T. R. (2010). Current epidemiological understanding of citrus Huanglongbing. *Annual Review of Phytopathology*, 48, 119–139.
8. Duncan, L. W. (2005). Nematode parasites of citrus. In *Plant Parasitic Nematodes in Subtropical and Tropical Agriculture* (2nd ed.). CABI Publishing.
9. Barker, K. R., Hussey, R. S., et al. (1994). *Plant and Nematode Interactions*. American Society of Agronomy.
10. Munns, R., & Tester, M. (2008). Mechanisms of salinity tolerance. *Annual Review of Plant Biology*, 59, 651–681.
11. Chaves, M. M., Flexas, J., & Pinheiro, C. (2009). Photosynthesis under drought and salt stress. *Annals of Botany*, 103(4), 551–560.
12. Flexas, J., & Medrano, H. (2002). Drought inhibition of photosynthesis in C3 plants. *Annals of Botany*, 89(2), 183–189.

۱۳. Wahid, A., Gelani, S., Ashraf, M., & Foolad, M. R. (۲۰۰۷). Heat tolerance in plants: An overview. *Environmental and Experimental Botany*, ۶۱(۳), ۱۹۹–۲۲۳.
۱۴. Hasanuzzaman, M., Nahar, K., Alam, M., Roychowdhury, R., & Fujita, M. (۲۰۱۳). Physiological, biochemical and molecular mechanisms of heat stress tolerance in plants. *International Journal of Molecular Sciences*, ۱۴(۵), ۹۶۴۳–۹۶۸۴.
۱۵. Obreza, T. A., & Morgan, K. T. (۲۰۰۸). *Nutrition of Florida Citrus Trees* (۲nd ed.). University of Florida IFAS.
۱۶. Jackson, L. K., & Davies, F. S. (۲۰۱۱). *Citrus Growing in Florida*. University Press of Florida.
۱۷. Talon, M., Caruso, M., & Gmitter, F. G. (Eds.). (۲۰۲۰). *The Genus Citrus*. Woodhead Publishing.
۱۸. Food and Agriculture Organization. (۲۰۲۴). *FAOSTAT Database*. [FAOSTAT](#)
۱۹. Intergovernmental Panel on Climate Change. (۲۰۲۳). *Climate Change ۲۰۲۳: Synthesis Report*.
۲۰. Vessey, J. K. (۲۰۰۳). Plant Growth Promoting Rhizobacteria as biofertilizers. *Plant and Soil*, ۲۵۵, ۵۷۱–۵۸۶.